

Egyváltozós analízis 2 előadás

Osztatlan matematikatanár szak 4. félév, 2016. tavasz

2. előadás (február 18.)

Az óra elején újra felírtam a Lagrange-közéértéktételt, mert lépten-nyomon használni fogjuk. Rögtön kimondtam egy fontos következményét, az integrálszámítás alaptételét: ha $f: [a, b] \rightarrow \mathbb{R}$ folytonos és az (a, b) -n differenciálható, továbbá $f' = 0$ az (a, b) -n, akkor f konstansfüggvény. Lényeges, hogy f intervallumon van értelmezve, mert különben a tétel nem igaz: ha az f szakaszonként konstans függvény (diszjunkt intervallumok unióján), akkor is igaz, hogy $f' = 0$, azonban f nem feltétlenül konstans (csak, ha minden szakaszon ugyanaz a konstans az értéke).

Ezek után rátértünk a monotonitás és derivált témakörére. Emlékeztettem a (szigorú) monoton növekedés/csökkenés definícióira és felhívtam a figyelmet, hogy ez lényegesen más fogalom, mint a lokális növekedés/csökkenés (előbbi globális tulajdonság, utóbbi lokális). Azt is megjegyeztem, hogy $f: [a, b] \rightarrow \mathbb{R}$ pontosan akkor szigorúan monoton növekvő, ha monoton növekvő és nincs olyan nemelfajuló (azaz nem üres és nem egy pontú) részintervallum $[a, b]$ -n, amelyen f konstans. Ezt követően kimondtam azt a tételt, amely a monotonitást a deriválttal hozza kapcsolatba: ha $f: [a, b] \rightarrow \mathbb{R}$ folytonos és az (a, b) -n differenciálható, akkor

$$\begin{aligned} f \text{ monoton növekvő } [a, b]\text{-n} &\iff f' \geq 0 \text{ az } (a, b)\text{-n,} \\ f \text{ monoton csökkenő } [a, b]\text{-n} &\iff f' \leq 0 \text{ az } (a, b)\text{-n.} \end{aligned}$$

A \implies irány azon múlt, hogy az $[a, b]$ -n monoton növekedésből következik (a, b) minden pontjában a lokális növekedés. A visszafelé irányban a Lagrange-közéértéktételt használtuk. Az integrálszámítás alaptételének segítségével rögtön adódott a következő ekvivalencia is: ha $f: [a, b] \rightarrow \mathbb{R}$ folytonos és az (a, b) -n differenciálható, akkor

$$f \text{ szigorúan monoton növekvő } [a, b]\text{-n} \iff \begin{array}{l} f' \geq 0 \text{ az } (a, b)\text{-n és nincs olyan nemelfajuló} \\ \text{részintervallum, amelyen } f' = 0. \end{array}$$

Ezzel egy elégséges feltételt is megfogalmazhatunk a szigorú monoton növekedésre vonatkozóan: ha $f: [a, b] \rightarrow \mathbb{R}$ folytonos és az (a, b) -n differenciálható, akkor

$$f' > 0 \text{ az } (a, b)\text{-n} \implies f \text{ szigorúan monoton növekvő } [a, b]\text{-n.}$$

Felhívtam a figyelmet, hogy az iménti következtetés már csak egyirányú, visszafelé általában nem igaz, például $f(x) = x^3$ szigorúan monoton növekvő függvény, de $f'(0) = 0$. Példaképpen megnéztük az $f(x) = xe^{-x}$ függvény monotonitási szakaszait: $x \leq 1$ esetén szigorúan monoton növekvő, $x \geq 1$ esetén pedig szigorúan monoton csökkenő.

Ezt követően emlékeztettem a kétszer differenciálhatóság fogalmára: f kétszer differenciálható az a pontban, ha f differenciálható az a egy környezetében és az f' derivált függvény differenciálható az a pontban. Megfogalmaztam ezután egy elégséges feltételt szélsőérték létezésre a második derivált segítségével: ha f kétszer differenciálható a -ban és $f'(a) = 0$, akkor $f''(a) > 0$ esetén f -nek az a -ban lokális minimuma van, $f''(a) < 0$ esetén lokális maximuma. Ismét felhívtam a figyelmet, hogy ez csak elégséges feltétel, például $f(x) = x^4$ -nek lokális minimuma van a 0 pontban, de $f''(0) = 0$. A tétel bizonyítását közös megegyezéssel kihagytam.

Rátértünk ezután a konvexitás és a derivált kapcsolatára. Először átismételtem a konvexitás fogalmát (és kifejezetten hangsúlyoztam, hogy minden hűrt kell tekinteni), majd kimondtam a tételt: ha $f: [a, b] \rightarrow \mathbb{R}$ folytonos és az (a, b) -n differenciálható, akkor

$$\begin{aligned} f \text{ konvex } [a, b]\text{-n} &\iff f' \text{ monoton növekvő } (a, b)\text{-n,} \\ f \text{ konkáv } [a, b]\text{-n} &\iff f' \text{ monoton csökkenő } (a, b)\text{-n.} \end{aligned}$$

Ezt a tételt, ha már a másikat nem, bebizonyítottam. Volt is zúgolódás :). A tételt összevetve a monotonitásról szóló korábbi eredményünkkel kapjuk, hogy ha $f: [a, b] \rightarrow \mathbb{R}$ folytonos és az (a, b) -n kétszer differenciálható, akkor

$$f \text{ konvex } [a, b]\text{-n} \iff f'' \geq 0 \text{ az } (a, b)\text{-n.}$$

Végül bevezettem az inflexiós pont fogalmát: f -nek az a pontban inflexiós pontja van, ha értelmezve van egy környezetben, folytonos a -ban (ebből persze következik a környezetben való értelmezhetőség, de azt szándékosan emeltem ki) és egy bal oldali környezetben konvex (konkáv), egy jobb oldali környezetben pedig konkáv (konvex). A definíció és a konvexitásnak a derivált monotonitásával való megfogalmazása alapján adódik, hogy inflexiós pontban f' -nek lokális szélsőértéke van, ezért $f''(a) = 0$ az inflexiós pont létezésének elégséges feltétele, ha f kétszer differenciálható az a pontban. A feltétel csak elégséges, hiszen az $f(x) = x^4$ függvényre $f''(0) = 0$, de a 0-ban nincs inflexiós pontja.

Az előadás végén még felírtam az $f(x) = e^x/x$ függvényt, hogy a következő órán ennek teljes függvényvizsgálatát el tudjuk végezni.